

[Christmas Møller.]

selv, vilde der, saa vidt man kan skønne i Dag, ingen Udgift blive.

Vi erkender imidlertid, at med det Materiale, der var til Raadighed, var det meget vanskeligt strengt at sige: Lad Ordningerne hvile i sig selv. Derfor stillede vi det principielle Forslag, at man skulde have en Smørordning paa 4 Kr. 60 Øre, som med Hjemmemarkedsprisen, og altsaa ogsaa Eksportprisen, paa 4 Kr. 46 Øre vilde betyde et Tilskud paa 14 Øre; med de 160 Mill. kg, det drejer sig om: 22½ Mill. Kr. For Flæsket, for at være paa den sikre Side, en Pris paa 2 Kr. 80 Øre, hvilket vilde sige 18 Øre i Tilskud; med de 130 000 t, det drejer sig om: 23½ Mill. Kr. Æggene: 9 Mill. Kr., ialt 54,8 Mill. Kr. ÷ de 20 Mill. Kr., som vi har fra Smørordningen, altsaa ca. 35 Mill. Kr.

En saadan Ordning mente vi som sagt principielt vilde have været den rigtige. Vi stillede Forslag om den; men vi fik ikke Tilslutning hertil.

Ud fra vor Betragtning maatte den næste Fase være, at det, det gjaldt om, var at komme til en Overenskomst, at naa til et Resultat. Vi har gjort, hvad vi kunde, for at der i Udvalget blev en saa bred Forhandling som muligt; vi har ment det rigtigt, at der saa længe som muligt blev forhandlet baade med Socialdemokrater og med Kommuner. Men de Forslag, de stillede, og navnlig det Forslag, som blev stillet baade fra socialdemokratisk og kommunistisk Side om, at der skulde være en Særbehandling og en Særfordel for en Gruppe af Landmænd, kunde vi ikke tiltræde.

Derfor prøvede vi andre paa at arbejde os hen imod en Overenskomst, den, som det høje Ting kender, og som nu er forelagt for det, og som ud fra vor Betragtning er tilfredsstillende. Den har paa et meget vigtigt Omraade opfyldt vort Krav, nemlig, at Hjemmemarkedsprisen skulde være den samme som den gennemsnitlige Eksportpris. Med de Priser paa 4 Kr. 46 Øre for Smørret og 2 Kr. 60 Øre for Flæsket, som ved Ændringsforslagene nu gennemføres, er dette Krav fra konservativ Side opfyldt. Jeg tror ogsaa, at jeg har Lov til at sige, at i Virkeligheden gennemførtes dette under meget stor Tilfredshed hos alle Parter, som økonomisk kan bedømme, hvorledes Udviklingen er her i Landet.

Vi har endvidere ved den Overenskomst, vi har været med til at indgaa, opnaaet, at vi har faaet en Dækning af Udgifterne til Ordningen, som vi anser for tilfredsstillende. Der kan ikke være nogen som helst Tvivl

om, at det var stærkt paa Tale at forhøje den direkte Beskatning, og uden at røbe noget kan jeg maaske sige, at der var betydelig Stemning, ogsaa paa Steder, hvor man maaske ikke skulde have ventet det, for, at den direkte Beskatning skulde have været øget. Dette har vi undgaaet, og vi mener, at de Beskatningsforslag, som nu bliver gennemført, og som jeg senere skal sige et Par Ord om, er meget, meget bedre, end hvis man delvis vilde have taget Udgifterne til denne Lovgivning ved den direkte Beskatning.

Vi har endelig faaet en Ordning — hvor langt man vil naa med Prisen, er altid tvivlsomt —, om hvilken jeg har Lov til at sige, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det herefter kan betale sig at producere, og at Produktionen vil blive animeret; og efter de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister har fremsat i Pressen til Morgen, gaar jeg ud fra, at Ministeren i høj Grad deler denne Anskuelse. Ud fra dette Synspunkt, som er aldeles afgørende, vil det altsaa være en tilfredsstillende Ordning.

Paa den anden Side er vi naturligvis gaaet med til visse Ting, som vi maaske ikke mente var saa strengt nødvendige; jeg kan nævne Prisen paa 4 Kr. 80 Øre og kan for saa vidt ogsaa nævne andre Forhold. Men i det store og hele tror jeg, at det ud fra de Synspunkter, som vi har, er en tilfredsstillende Ordning, og jeg kan meget anbefale den til det høje Tings Medlemmer. Jeg føler mig overbevist om, at det med denne Ordning vil være muligt i Høstaaret 1946—47 at skabe Vilkaar for dansk Landbrugsproduktion, som er tilfredsstillende. Jeg kan ogsaa sige, at vi er enige om, at i det Tilfælde meget store Afvigelser skulde ske med Hensyn til Priserne paa Indførsel af Varer her til Landet af den ene eller den anden Art, Korn og Foderstoffer, vil det naturligvis være givet, at man i Rigsdagssamlingen 1946—47 kan tage Problemet op til ny Drøftelse her i Tinget.

Jeg kan for saa vidt komplimentere den højtærede Landbrugsminister for den heldige Haand, han har haft til at løse denne Opgave. Jeg maa tilstaa, at jeg forstod ikke lige straks, at Ministeren begyndte med 5 Kr. og 3 Kr., men efterhaanden har jeg forstaaet, at han i Virkeligheden godt vilde en lille Smule ned og mente, det var rimeligt saadan at begynde lidt højere, efter det gængse System i dansk Politik.

Inden jeg gør nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til Dækningen og hele den økonomiske Politik, vil jeg gerne sige til det høje Tings Medlemmer, at jeg haa-